

การพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร

จอมขวัญ เลื่องลือ¹

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์²

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่เป็นนิสิต นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 400 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 24 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลองจำนวน 12 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 12 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) และใช้ Nonparametric statistics ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ดังนี้ 1) ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่โดยรวมและรายด้านของนิสิต นักศึกษา จำนวน 400 คน อยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา พัฒนาจากการประยุกต์ใช้แนวคิด และเทคนิคต่าง ๆ ของทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง 3) รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตที่เข้าร่วมในกลุ่มทดลองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ พบว่า นิสิตกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง ที่ทำให้นิสิตมีความรู้และความรับผิดชอบต่อตนเองเพิ่มมากขึ้น มีการวางแผนดำเนินชีวิตของตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองเสมอ และการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่อย่างประสบความสำเร็จ

คำสำคัญ: สมรรถนะการดำเนินชีวิต การให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง

¹นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาจิตวิทยา กลุ่มวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 1761 พัฒนาการ เขต/แขวงสวนหลวง กรุงเทพฯ 10260

e-mail: jomkhwon52@gmail.com

²ศาสตราจารย์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 1761 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ถนน พัฒนาการ สวนหลวง กทม. 10250

e-mail: psy.phd@kbu.ac.th

³รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และ รองศาสตราจารย์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 1761 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ถนน พัฒนาการ สวนหลวง กทม. 10250

e-mail: e-mail: psy.phd@kbu.ac.th

Development of Reality Group Counseling Intervention Model for Enhancing Life Competency in Contemporary Society of First Year Students of the Faculty of Education in Public Universities in Bangkok

Jomkhwan Luenglue¹

Pongpan Kirdpitak²

Prasarn Malakul Na Ayudhaya³

Abstract

The purpose of this research was to develop reality group counseling intervention model for enhancing life competency in contemporary society of first year students of the faculty of education in public universities in Bangkok. The sample of the study included 2 groups. The first group of the life competency in the contemporary society study consisted of 400 first year students of the faculty of education in public universities in Bangkok. They were stratified randomly selected from population. The second group of the study was the 24 first year students of the faculty of education, Srinakharinwirot university. The mixed method research was applied to this study. The nonparametric statistics were used for analyzing the data. The research results were as follows; 1) The total mean score and each dimension score of the life competency in contemporary society of 400 students were high. 2) The reality group counseling intervention model for enhancing life competency in contemporary society of the students included concepts and techniques of the reality group counseling. 3) The developed reality group counseling intervention model was effective in significantly enhancing the life competency in contemporary society of the students attended the model at .01 level. and 4) The focus group report of the experimental group showed that they were satisfied with this model. They also gained more knowledge and responsibility for their own needs. They also planned for self-development and living with others for successful living in contemporary society.

Keywords: Life competency, Reality group counseling

¹Ph.D. Candidate, Ph.D. Program in Psychology, Kasem Bundit University.

1761 Patanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250

e-mail: jomkhwan52@gmail.com

²Professor, Doctor of Philosophy in Psychology, Kasem Bundit University

1761 Patanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250

e-mail: psy.phd@kbu.ac.th

³Vice-President for Academic Affairs, Associate Professor, and Doctor of Philosophy in Psychology, Kasem Bundit University

1761 Patanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250

e-mail: psy.phd@kbu.ac.th

บทนำ

สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ เป็นสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นที่แต่ละบุคคลพึงมี เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมให้ประสบความสำเร็จ ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต รวมทั้งด้านการเรียนและอาชีพ และให้ทันต่อโลกแห่งข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Parry, 1996)

สมรรถนะที่สำคัญในสังคม ที่นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องตระหนักและให้ความสำคัญจะเกี่ยวข้องกับสมรรถนะในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การเป็นตัวของตัวเอง การมีคุณธรรม การคิด การแสวงหาความรู้ ความรับผิดชอบ การกำกับและนำตนเอง การรู้จักหน้าที่ของตนเองในฐานะเป็นพลเมือง การมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น การบริหารความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น การรับรู้และการติดตามข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคม (Organization for Economic Co-operation and Development, 2005:5; Ministry of Education New Zealand, 2005:7; European Parliament, 2006:1-5; Rychen & Salganik, 1999:9-10) ซึ่งสมรรถนะต่าง ๆ ดังกล่าวนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนิสิต นักศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรเสริมสร้างสมรรถนะต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณค่า (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554)

ผู้วิจัยได้สำรวจสมรรถนะในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ คุรุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 102 คน โดยใช้คำถามปลายเปิดว่า “ในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ต้องการพัฒนาสมรรถนะของตนเองในประเด็นใดบ้าง” ผลการสำรวจสรุปได้ว่า

นิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐ มีความต้องการพัฒนาสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การกำกับตนเอง และการนำตนเอง การมีความรับผิดชอบ การศึกษาหาความรู้ การมีความคิดสร้างสรรค์ การติดตามข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคม การมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น การมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น การให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น แก้ปัญหาความขัดแย้งได้ การเป็นตัวของตัวเอง และการมีคุณธรรม

ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 28 คน โดยใช้คำถามปลายเปิดว่า “ในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ท่านคิดว่านิสิต นักศึกษา ควรต้องมีสมรรถนะที่สำคัญอะไรบ้าง ที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน” ผลการสัมภาษณ์ สรุปได้ว่าสมรรถนะที่สำคัญ ได้แก่ สมรรถนะที่เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ การใช้เทคโนโลยี การแสวงหาความรู้ การสื่อสาร ความหยุ่นตัวทางอารมณ์ การมีภาวะผู้นำ การคิด การรับรู้และการติดตามข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคม การมีจิตสาธารณะ การมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น การให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น การบริหารความขัดแย้ง และการทำงานเป็นทีม และการเป็นตัวของตัวเอง

จากการศึกษาเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสำรวจความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษา และอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ สรุปได้ว่าสมรรถนะในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะ

ศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ 1) สมรรถนะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความรับผิดชอบในการดำเนินชีวิต การแสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสารในการดำเนินชีวิต การใช้เทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต การเป็นตัวของตัวเอง และการมีคุณธรรม และ 2) สมรรถนะทางสังคม ได้แก่ การรับรู้และติดตามข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคมในการดำเนินชีวิต การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และการบริหารความขัดแย้ง

ในการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะประยุกต์แนวคิดและเทคนิคของทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง ทั้งนี้เพราะว่าทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง มีแนวคิดที่มุ่งเน้นว่า คนทุกคนต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเลือกที่จะกระทำ รวมทั้ง ต้องสามารถควบคุมวิถีชีวิต หรือการดำเนินชีวิตของตนเองตามที่บุคคลนั้นต้องการ และเป้าหมายของทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง คือ เพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษา รู้จักและเข้าใจตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สามารถช่วยเหลือตนเอง ค้นพบทางเลือกที่จะนำไปสู่เป้าหมายชีวิตของตนเอง ตระหนักคุณค่าของตนเอง รู้จักให้ และรู้จักรับความรัก และความผูกพันกับผู้อื่น เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่า ตนมีคุณค่า

นอกจากนี้ ขั้นตอนของการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง จะให้ความสำคัญของการสร้างสัมพันธภาพ การให้ความสนใจ ใส่ใจ และให้การยอมรับผู้รับบริการด้วยความอบอุ่น เปิดเผย จริงใจและเต็มใจ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมทั้ง ให้ความสำคัญในการสำรวจความต้องการของ

ผู้รับบริการ การสำรวจทิศทาง หรือแนวทาง และการปฏิบัติ การประเมินทิศทางหรือแนวทางที่กำหนด และการวางแผน เพื่อปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ส่วนเทคนิคที่นำมาประยุกต์ใช้ได้แก่ 1) การอภิปราย 2) พฤติกรรมใส่ใจ 3) การตั้งคำถาม 4) แผนผังความคิด (Mindmap) 5) การสะท้อนความคิด 6) การคิดเชิงวิพากษ์ 7) การแสดงบทบาทสมมติ 8) การสร้างสถานการณ์จำลอง 9) การสะท้อนอารมณ์ความรู้สึก 10) การระดมความคิด 11) การแยกแยะตนเอง 12) การเสริมแรงทางบวก 13) การวิพากษ์ 14) การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 15) การให้ข้อมูลย้อนกลับ และ 16) การสรุปความ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนิสิต นักศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง เพื่อการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง เพื่อการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตใน

สังคมยุคใหม่ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดย

3.1 เปรียบเทียบสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

3.2 เปรียบเทียบสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

3.3 ศึกษาความพึงพอใจของนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยการทำสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group)

สมมติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนได้รับรูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง

2. สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นมากกว่าสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,148 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ปีการศึกษา 2558 ที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 400 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ เป็นนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับการคัดเลือกอย่างเจาะจงจากกลุ่มตัวอย่างในข้อ 2 ที่มีคะแนนสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 50 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมการทดลองการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ จำนวน 24 คน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญ

ความจริง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการปรึกษา
ใด ๆ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและการตรวจสอบ คุณภาพ

1. แบบวัดสมรรถนะการดำเนินชีวิต
ในสังคมยุคใหม่ มีจำนวน 45 ข้อ ครอบคลุม 2
ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล และด้าน
สมรรถนะทางสังคม โดยมีเกณฑ์ในการแปล
ความหมายคะแนนแบบวัดสมรรถนะการ
ดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ดังนี้

คะแนน 1.00-1.50 หมายถึง มีสมรรถนะน้อย
ที่สุด

คะแนน 1.51-2.50 หมายถึง มีสมรรถนะน้อย

คะแนน 2.51-3.50 หมายถึง มีสมรรถนะปาน
กลาง

คะแนน 3.51-4.50 หมายถึง มีสมรรถนะมาก

คะแนน 4.51-5.00 หมายถึง มีสมรรถนะมาก
ที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด
โดย 1) หาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด
โดยพิจารณาจากค่า IOC (Items objective
congruence) ได้ค่า IOC ของข้อคำถามอยู่
ระหว่าง .66-1.00 2) วิเคราะห์ความเที่ยงของ
แบบวัดสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุค
ใหม่ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ
Cronbach (1951) จำนวน 100 ฉบับ มีค่า
ความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 และ 3)
วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด
ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
พบว่า ในโมเดลการวัดองค์ประกอบของ
สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่มี
ความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่ม
เผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการ

ดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต ผู้วิจัยไป
ประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี และเทคนิคการให้
การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง และมีขั้นตอน
ในการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม 3
ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้น
ยุติการให้การปรึกษากลุ่ม และได้ตรวจสอบ
คุณภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้นโดยการหาค่า
ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความ
สอดคล้องเท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการพิทักษ์สิทธิ์

ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย
อธิบายให้กลุ่มตัวอย่างทราบเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการวิจัยและการ
รักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง และเก็บ
รวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 20 พฤศจิกายน
2558 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2558 และได้
ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองระหว่างวันที่ 1
ธันวาคม 2558 ถึง 15 กุมภาพันธ์ 2559 โดย
กลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมใด ๆ และ
ติดตามผลหลังการทดลอง ในวันที่ 15 มีนาคม
2559

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการดำเนิน
ชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตนักศึกษา ครุ
ศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
ของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า
ค่าเฉลี่ยของสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคม
ยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ
มาก ($=3.93$, $SD=.41$) โดยสมรรถนะ
สมรรถนะส่วนบุคคล ($=3.95$, $SD=.43$) และ
สมรรถนะทางสังคม ($=3.91$, $SD=.46$) และ
อยู่ในระดับมาก ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400)

สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่	Min	Max	Mean	S.D.	แปลผล
1. สมรรถนะส่วนบุคคล	2.07	4.89	3.95	0.43	มาก
2. สมรรถนะทางสังคม	1.50	5.00	3.91	0.46	มาก
รวม	1.84	4.93	3.93	0.41	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตในกลุ่มทดลอง (n=12) และกลุ่มควบคุม (n=12) โดยรวมและรายด้านก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่	เวลา	กลุ่ม					
		กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
		Mean	.D.	แปลผล	Mean	.D.	แปลผล
สมรรถนะส่วนบุคคล	ก่อนการทดลอง	2.90	41	ปานกลาง	2.92	30	ปานกลาง
	หลังการทดลอง	4.41	32	มาก	2.92	30	ปานกลาง
	หลังการติดตามผล	4.36	35	มาก	2.96	33	ปานกลาง
สมรรถนะทางสังคม	ก่อนการทดลอง	3.02	38	ปานกลาง	2.86	30	ปานกลาง
	หลังการทดลอง	4.36	40	มาก	2.96	20	ปานกลาง
	หลังการติดตามผล	4.30	39	มาก	2.97	24	ปานกลาง
ผล	ก่อนการทดลอง	2.95	34	ปานกลาง	2.89	27	ปานกลาง
	หลังการทดลอง	4.39	34	มาก	2.94	24	ปานกลาง
	หลังการติดตามผล	4.34	35	มาก	2.96	27	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่โดยรวมของนิสิต นักศึกษากลุ่มทดลองก่อนการทดลอง ($=2.95$, S.D. $=.34$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลังการทดลอง ($=4.39$, S.D. $.34$) และหลังการติดตามผล ($= 4.34$, S.D. $=.35$) อยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง ($= 2.89$,

S.D. $= .27$) หลังการทดลอง ($= 2.94$, S.D. $=.24$) และหลังการติดตามผล ($= 2.96$, S.D. $= .27$) อยู่ในระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่โดยรวมและรายด้านของนิสิต นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นแล้วพบว่า ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก เหมาะสมที่จะใช้ Nonparametric statistics โดยใช้ Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1

“สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง” ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงในตาราง 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตกลุ่มทดลอง (n=12) ที่ได้รับการให้การปรึกษาเผชิญความจริง

สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่	\bar{X}	ระยะเวลาทดลอง	Negative Rank	Positive Rank	Tie	z	p	
รวมทั้งหมด	ก่อน	2.95	ติดตามผล-ก่อนการทดลอง	0	12	0	3.06**	.002
	หลัง	4.39	ติดตามผล -หลังการทดลอง	0	12	0	3.06**	.002
	ติดตามผล	4.34	หลังการทดลอง-ก่อนการทดลอง	7	5	0	-1.06	.289

** p < .01

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 3 พบว่าสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่โดยรวมของนิสิตกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง และก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนติดตามผล และหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยหลังการทดลอง (\bar{X} =4.39) และหลังติดตามผล (\bar{X} =4.34) เพิ่มขึ้นมากกว่าการทดลอง (\bar{X} =2.95)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Mann-Whitney U Test เพื่อทดสอบ

สมมติฐานข้อที่ 2 “สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ของนิสิต กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง หลังการทดลอง และหลังการติดตาม ผลเพิ่มขึ้นมากกว่าสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคม ยุคใหม่ของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษา กลุ่มเผชิญความจริง” ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงในตาราง 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่โดยรวมและรายด้านของนิสิต กลุ่มทดลอง (n=12) และกลุ่มควบคุม (n=12) ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

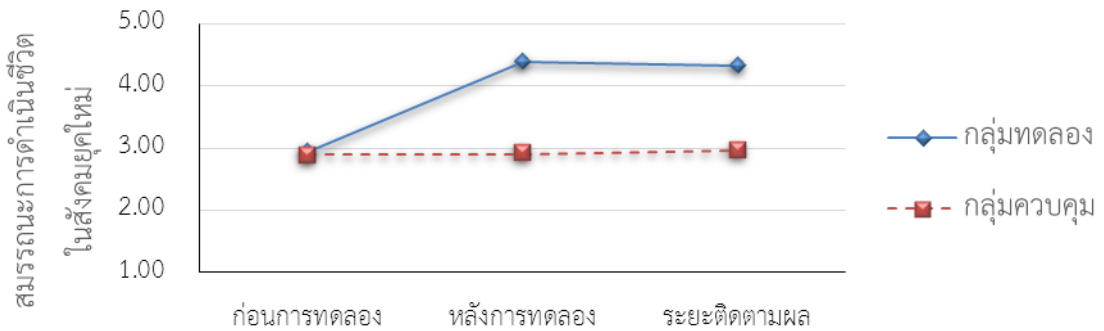
สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่	ช่วงเวลา	กลุ่ม	\bar{X}	Mean Rank	Sum of Rank	Mann-Whitney U	z	p
รวมทั้งหมด	ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	2.95	13.00	156.00	66.00	0.35	.728
		กลุ่มควบคุม	2.90	12.00	144.00			
	หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.39	18.50	222.00	0.00**	4.17	.000
		กลุ่มควบคุม	2.94	6.50	78.00			
หลังติดตามผล	กลุ่มทดลอง	4.34	18.50	222.00	0.00**	4.16	.000	
	กลุ่มควบคุม	2.96	6.50	78.00				

** p < .01

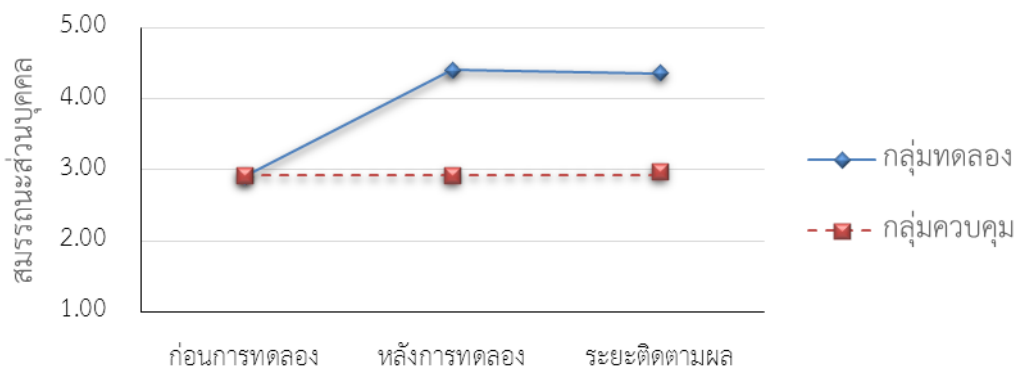
ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) สมรรถนะส่วนบุคคลโดยรวมของนิสิตกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน ส่วนหลังการทดลองและหลังการติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 4.41$) มากกว่าของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 2.92$) ค่าเฉลี่ยหลังการติดตามผลของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 4.36$) มากกว่าของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 2.96$) และ 2)สมรรถนะทางสังคมโดยรวม

ของนิสิตกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 4.36$) มากกว่าของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 2.96$) และค่าเฉลี่ยหลังการติดตามผลของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 4.30$) มากกว่าของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 2.97$)

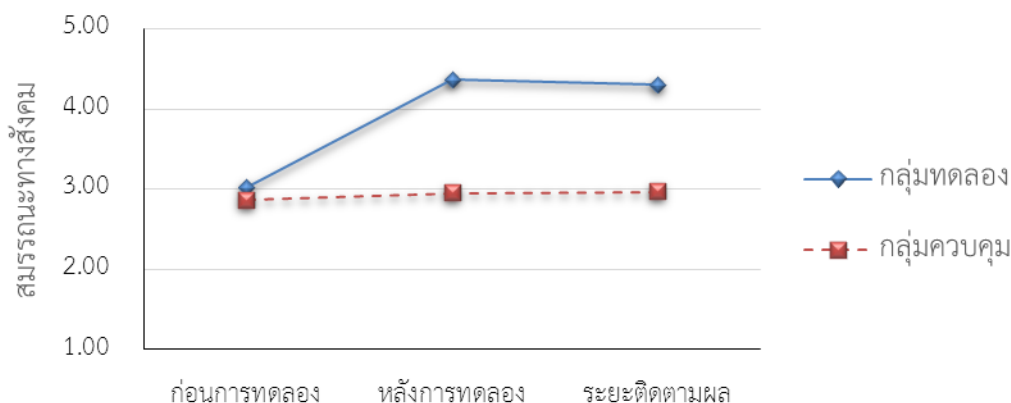
ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แสดงการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยในแต่ละระยะระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไว้ในแผนภาพ 1 ถึง 3 ดังนี้

แผนภาพ 1 ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่โดยรวมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แผนภาพ 2 ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ด้านสมรรถนะส่วนบุคคลก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แผนภาพ 3 ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ด้านสมรรถนะสังคมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ด้วยวิธีการสังเกตและวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา โดยผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มเฉพาะกับกลุ่มทดลองจำนวน 12 คน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยสนทนาเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงเป็นอย่างมาก เนื่องจากนิสิต สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเอง และได้เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองในทางที่ดีขึ้น มีการวางแผนระยะสั้นในการดำเนินชีวิตประจำวันเกี่ยวกับความรับผิดชอบของตนเอง รวมทั้งผู้ให้การปรึกษาให้ความช่วยเหลือนิสิตให้ยอมรับ เข้าใจในการวางแผนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น สามารถกำหนดเป้าหมายที่ต้องการและกำหนดแนวทางในการปฏิบัติ และมีวินัยในการปฏิบัติตามแผน ทำให้มีสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ทั้งด้านสมรรถนะส่วนบุคคล และสมรรถนะทางสังคมเพิ่มมากขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยอภิปรายผลของการวิจัย ดังนี้ต่อไป

1) ผลการศึกษาสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ผลการวิเคราะห์พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่รายด้าน ได้แก่ สมรรถนะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความสามารถในการรับผิดชอบ ความสามารถในการแสวงหาความรู้ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการเป็นตัวของตัวเอง ความสามารถด้านคุณธรรม และสมรรถนะทางสังคม ประกอบด้วย ความสามารถในการรับรู้ และติดตามข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคม ความสามารถในการมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น ความสามารถในการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ความสามารถในการบริหารความขัดแย้งอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะนิสิต นักศึกษา

ต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ต้องมุ่งพัฒนาความสามารถของตนเอง ดังนี้ นิสิตนักศึกษาต้องมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีการตัดสินใจด้วยตนเอง สามารถมุ่งแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการประยุกต์ใช้กระบวนการแก้ไขปัญหาได้ ที่สำคัญต้องมีความสามารถในการดำเนินชีวิตที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผ่านเครือข่ายได้อย่างชำนาญ มีความสามารถในการสื่อสารทางด้านภาษา และสามารถเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่นได้ (National Educational Goals Panel, 1998)

2) ผลการพัฒนา รูปแบบการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง เพื่อการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของ นิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิเคราะห์ พบว่า รูปแบบการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริงสามารถพัฒนาให้กลุ่มทดลองเกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยพัฒนารูปแบบโดยใช้แนวคิดทฤษฎีการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง ซึ่ง Corey (2008) ได้ออกแบบรูปแบบการให้การศึกษากลุ่ม โดยให้ผู้ให้การศึกษากฎปฏิบัติตามกรอบการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง นำแนวคิดและเทคนิคต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ทั้งนี้กรอบแนวคิดที่จะนำมาใช้จะอยู่ในกรอบของการเขียนแผนในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ คือ กระบวนการ WDEP เป็นกระบวนการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง

3) ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการให้การศึกษากลุ่มเผชิญ

ความจริงเพื่อการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ดังนี้

(1) สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนได้รับการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ โดยรวมในระยะหลังการทดลอง และหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนได้รับการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีการพัฒนาสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ที่ดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง เมื่อพิจารณาสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของ นิสิตเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตรายด้านของกลุ่มทดลอง ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน ได้แก่ สมรรถนะส่วนบุคคล และสมรรถนะทางสังคม ส่วนสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่รายด้านของกลุ่มทดลอง ในระยะหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นมากกว่าระยะก่อนการทดลองในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า รูปแบบการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง เป็นวิธีการในการช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักควบคุมการดำเนินชีวิตของพวกเขาเอง ช่วยให้บุคคลค้นพบอัตลักษณ์แห่งตน มนุษย์ต้องการมีอัตลักษณ์แห่ง

ความสำเร็จ ต้องการแสดงพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบ และมีความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับบุคคลอื่น ความต้องการมีอัตลักษณ์ เป็นความต้องการของบุคคลที่ต้องการรับรู้ตัวตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น (Wubbolding, 1988)

แม้ว่ากระบวนการในการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงมีขั้นตอนที่ชัดเจนคือ กรอบ WDEP แต่การให้การปรึกษาลักษณะนี้ สามารถนำกระบวนการและเทคนิคจากการให้การปรึกษาแบบอื่น ๆ ที่สามารถปรับให้เข้ากับกระบวนการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงได้มาร่วมด้วย (Wubbolding, 2000:32) และเทคนิคที่ใช้ คือ การอภิปรายพฤติกรรมใส่ใจ การตั้งคำถาม แผนที่ความคิด (Mindmap) การสะท้อนความคิด การอภิปราย การคิดเชิงวิพากษ์ การแสดงบทบาทสมมติ การตรวจสอบความคิดความเชื่อแบบมีเหตุผล การสะท้อนอารมณ์ การสรุปความ การระดมความคิด การแยกแยะตนเอง (Differentiation of Self) การเสริมแรงทางบวก การวิพากษ์ แผนที่ความคิด การให้ข้อมูลย้อนกลับ สร้างสถานการณ์จำลอง การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

(2) สมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง หลังการทดลองและหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นมากกว่าสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิตกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง ในระยะหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล มีคะแนนสมรรถนะการดำเนินชีวิตใน

สังคมยุคใหม่เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่านิสิตที่เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มนั้นมีการปรับปรุงพัฒนาตนเองได้เปลี่ยนแปลงทั้งความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่เป็นการเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ และพร้อมที่จะเรียนรู้ที่สำคัญนิสิตสามารถเขียนแผนในการใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงทำให้นิสิตไม่มีโอกาสได้คิด รู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นใด ๆ ในการเข้าร่วมกลุ่ม จึงไม่เข้าใจว่าการเข้าร่วมกลุ่มคืออะไร

(3) ผลการวิเคราะห์การสนทนากลุ่มเฉพาะจากนิสิตกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในเรื่องเวลา สถานที่ในการให้การปรึกษากลุ่ม นิสิตไม่รู้สึกกล้าบอใจในการเข้าร่วมกลุ่มพร้อมทั้งยังพอใจในเวลาให้การปรึกษากลุ่มเป็นระยะเวลา 3 ชั่วโมงในแต่ละครั้ง จนครบ 22 ครั้ง นิสิตรู้สึกได้รับประโยชน์ที่มีโอกาสฝึกปฏิบัติการให้การปรึกษากลุ่มกับเพื่อน เพราะรู้สึกว่าการดำเนินชีวิตประจำวันสามารถนำความรู้ที่ได้รับและฝึกปฏิบัตินี้ไปใช้ได้ รู้สึกว่าหลังการทำกลุ่มเพื่อนมาปรึกษาเพิ่มมากขึ้น เข้าใจความคิดของเพื่อนเพิ่มมากขึ้น ปรับมุมมองใหม่ ในการให้การปรึกษาให้มองที่ข้อดีของเขาให้เพื่อนค่อย ๆ หาทางออก เข้าใจเขาเพิ่มมากขึ้น รู้จักคิดนอกกรอบมากขึ้น รู้จักแนวคิดใหม่ ๆ สามารถมองปัญหา หรือความต้องการได้หลากหลายมุมมอง สามารถวางแผนระยะสั้น โดยคำนึงถึง โดยไม่ความเป็นจริงไม่ควรเฉพาะสิ่งรอบ ๆ ตัว แต่จะย้อนดูตนเองว่าเป็น

อย่างไร และวางแผนว่าชีวิตในอนาคตควรเป็นอย่างไร ทำให้ชีวิตมีระเบียบและมีการใช้ชีวิตที่ดีขึ้น เพราะก่อนหน้านี้ไม่เคยคิดวางแผนอะไร และเมื่อเรียนรู้ที่จะกำหนดแผนชีวิตของตนเองได้แล้ว จึงรู้สึกมีความสุขมากขึ้น

นอกจากนี้ นิสิตได้ชื่นชมรูปแบบการให้การศึกษาระบบเผชิญความจริงที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ได้อธิบาย และเห็นถึงความสำคัญในการวางแผน (WDEP) ในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ นิสิตสามารถใช้ชีวิตตามแผนได้มากขึ้น จากที่เคยผัดวันประกันพรุ่ง ทำให้รู้สึกว่ามีสติมากขึ้นเตือนตนเองเกี่ยวกับแผนที่ตั้งไว้ มีวินัยในตนเองมากขึ้น หากไม่ได้ทำตามแผนจะรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อทำตามแผนแล้วหากไม่ประสบความสำเร็จ นิสิตจะย้อนมาดูที่วิธีการแล้วเขียนแผนใหม่ขึ้นมา นิสิตพร้อมที่จะยอมรับและปรับปรุงในความสามารถของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบวัดสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่สามารถนำไปใช้กับนิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ได้ และผู้ที่

จะนำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของแบบวัดวิธีการและการแปลความหมายก่อนนำไปใช้

1.2 รูปแบบการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริงกับนิสิต นักศึกษา ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และก่อนนำไปใช้ควรศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และเทคนิคต่าง ๆ ของการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง และควรมีทักษะประสบการณ์เกี่ยวกับการให้การศึกษากลุ่มเผชิญความจริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและพัฒนาสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของกับนิสิตนักศึกษา โดยใช้รูปแบบและเทคนิคอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา

2.2 ควรติดตามผลสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ของนิสิต นักศึกษา หลังจากการทดลองไปแล้ว 3 เดือน 6 เดือน เพื่อติดตามความสามารถของนิสิต นักศึกษา ว่า มีสมรรถนะการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่มากขึ้นเพียงใด

References

- Cronbach, L. J. (1951). **Coefficient alpha and the internal structure of tests.** *Psychometrika*, 16 (3), 297-334.
- Ministry of Education. (2005). **Key competencies in tertiary education: Developing a New Zealand Framework. (Discussion document).** Wellington: Ministry of Education, Government of New Zealand.
- National Educational Goals Panel. (1998). **Ready schools.** Washington, DC: National Educational Goals Panel.
- Office of the higher education commission. (2007). **15 years-framework for higher education, No. 2 (2551-2565 BC).** Bangkok: Office of the higher education commission.
- Office of the higher education commission. (2014). **Number of student in 2014 academic year.** Bangkok: Office of the higher education commission.
- Organization for Economic Cooperation and Development. (2005). **Definition and selection of key competencies: Executive Summary.** [Online]. Available From: <http://www.oecd.org/pisa/35070367.pdf> Accessed 18 August 2014.
- Parry, S. B. (1996). The Quest for Competencies. *Training*, 33(7), 48-54.
- Rychen, D. S. and Salganik, L. H. (1999). **INES General Assembly 2000: A Contribution of the OECD Program Definition and Selection of Competencies: Theoretical and Conceptual Foundations.** Neuchâtel: OECD.
- The European Parliament and the Council of the European Union. (2006). Recommendation of the European parliament and of the council of 18 December 2006 on key competences for lifelong learning. **Official Journal of the European Union**, 394, 10-18.
- Wongyai, W. (2011). **Curriculum Development in Higher Education.** Bangkok : R and Print.
- Wubbolding, R. E.(1988). **Using reality therapy.** New York: Harper & Row.
- . (2000). **Reality Therapy for the 21st Century.** Philadelphia: Brunner Routledge.